

De unga har tagit över

Härnösands Konsthall

Förskolemallarna skrämmer mig mer än gymnasiets dödsbilder.

I snart tjugo år har konstituenten Kjerstin Schenell ordnat de viktiga Konstveckorna för barn och ungdom på Härnösands Konsthall. Nu är det dags igen.

Gymnasiet deltar i år med alla tre årskullarna. Deras utställning är välavvägd och tänkvärd och den kretsar på olika sätt kring temat Ondska. Frågorna man ställer sig är: Vad möter de unga i massmedierna idag av ondska, vad möter de i verkligheten, vad har de mött de som flyttat hit från ett verkligt krigets fasor?

Gymnasisterna tycks inte främst söka något övergripande, som Ondskan i bestämd form, som en egen kraft. De tycks istället söka det viktigaste: känslan inför det onda och grunden för människors onda handlingar: girigheten, fegheten osv. Verkens allvar gör detta till en konstutställning angelägen för alla.

Mera tveksam blir jag inför den traditionella delen med förskole- och grundskolearbeten.

Med sorg ser jag alltför mycket av ett slappt malltänkande och mycket lite av det fria bildspråket som är livsviktigt, inte minst för det växande barnet. Arbetena från högstadiet visar dock på några vägar in i konstbildens värld. Här har funnits, som på gymnasiet, bildpedagogiskt utbildad personal för handledning.

Hur länge skall de små, som de kreativa 5-åringarna, tvingas in i den vuxna svagt bildutbildade personalens rädsla för den obändiga livskraften och nyfikenheten. Släpp ungarna loss någon gång! Det är vår! Det blir höst, vinter och vår igen och då...! De tjugonde Konstveckorna, våren 2008, får vi hoppas kommer att våga visa fram den förlösande kraft, som trots förkvävande mallar och knäckformar, alltid som maskrosor tränger sig fram.

Torgny Åström